

[Jes Lunde]

Lad mig så prøve at spørge lidt mere konkret: De meldinger, Socialdemokratiet er kommet med i dag, skal de forstås sådan, at Socialdemokratiet stadig væk mener, at niveauet for bekæmpelsen af arbejdsløsheden må blive det afgørende for, hvordan man skal stemme til finansloven? Det er nemlig sådan, vi har det i SF. Hvis vi skal isolere én enkelt faktor – der er mange andre ting, der er interessante, miljøpolitikken osv. osv. – men hvis vi skal tage én faktor, som vil være det allermost afgørende for os, det primære kort, når vi skal tage stilling til, hvordan vi vil stemme til sin tid, så er det niveauet for bekæmpelsen af arbejdsløsheden i finansloven. Har Socialdemokratiet det stadig væk på samme måde som vi? Det må der kunne svares temmelig konkret på. Det er det ene.

Det andet er, at når Socialdemokratiet og SF i fællesskab har det ambitionsniveau, der hedder at reducere den med 50.000 – og jeg er helt enig med hr. Lykketoft i, at vi ikke har spillet ud sammen, vi er nemlig to forskellige partier, Socialdemokratiet har sin beskæftigelsesplan, vi har vores, vi synes selvfølgelig, at vores er bedre, fordi den afspejler flere hensyn samtidig, bl.a. miljøhensynet, men vi er dog fælles om ambitionsniveauet, nemlig en nedbringelse af arbejdsløsheden med 50.000, hvor regeringens ligger på 10-15.000 – er det så også sådan, hr. Lykketoft, at man allerede nu kan vide, at betingelsen for, at Socialdemokratiet vil stemme for finansloven, er, at det resultat, der kommer ud af den, er, at nedbringelsen af arbejdsløsheden ligger betydelig nærmere det ambitionsniveau, som to partier, der næsten har flertal her i Folketinget, har i fællesskab, i stedet for regeringens udgangspunkt – kan man være sikker på det?

Hvis man kan det, er der ikke grund til at så tvivl om Socialdemokratiets holdning, og jeg ønsker ikke, at der bliver sået tvivl om det. Jeg ønsker bestemt et godt svar på det spørgsmål, jeg stiller her.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Hr. Jes Lunde kan ikke bare få et kort svar, han kan få det flere gange, hvis det er det, der er brug for. Det kan vi sagtens klare.

Men jeg vil godt sige noget mere overordnet om beskæftigelsen. Både hr. Svend Auken og

jeg har konstateret, ikke bare i debatten i dag, men også i de forudgående storpolitiske debatter i denne folketingssamling, at der er nye signaler, bevægelighed fra andre partiers side, når det drejer sig om en indsats for beskæftigelsen, som både Socialdemokratiet og SF skulle forholde sig konstruktivt til. Der er bud på fremrykninger af offentlige investeringer, og de bud skal vi fastholde, gøre konkrete. Der er bud omkring erhvervspolitikken, ikke mindst en erhvervsudviklingsfond, som det bør være muligt at skabe et bredt flertal for. Der er bl.a. fra CD's side givet udtryk for synspunkter om aktivering af de ledige, f.eks. på hjemmehjælpsområdet, som vi er meget enige i, og som også er med i vores udspil til en beskæftigelsesindsats.

Og så synes jeg, det er meget vigtigt, at lige gyldigt hvor meget man gør for erhvervs politik, fremrykning af investeringer osv., forholder det sig sådan, at det selvfølgelig er et begrænset antal arbejdspladser, man kan skabe i 1992. Det har også vi erkendt. Den største enkeltindsats, man kan gøre for at få plads til flere mennesker på arbejdsmarkedet, er, som fru Marianne Jelved var inde på, at satse meget hårdt på uddannelse, og med den ret konkrete melding fra fru Marianne Jelved om Det Radikale Venstres villighed til at gøre en ekstra indsats her, tegner der sig jo forhåbentlig også dér udgangspunktet for et meget bredt flertal, både når det angår – som jeg var inde på i min ordførertale i dag – at få nedbrudt hele adgangs-begrænsningssystemet og fedteriet omkring uddannelsespladser for unge mennesker, der vil i gang med en videregående uddannelse, men også i forhold til en efteruddannelsesindsats, som ikke kun er en fornuftig reformering af vore tilbudssystemer for de ledige, men også en opgraduering i det hele taget af dem, der er i arbejde, hvor man forpligter erhvervs livet til at gå langt kraftigere ind.

Her synes jeg er nogle vældig gode perspektiver, og her synes jeg at Socialdemokratiet, SF, De Radikale og andre har store muligheder for at påvirke det endelige resultat.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jo, men hr. Lykketoft, der er jo stadig væk tale om såkaldte fugle på taget, vindfrikadel-ler, eller hvad man kalder det. Der er tale om